

Драгана Д. Мирковић

Аутор песама Деца Неба
и Не дамо светиње

У
на
крилима
вере

Драгана Д. Мирковић

НА
КРИЛИМА
ВЕРЕ

Београд
2020.

Драгана Д. Мирковић
На крилима вере

Издавач

Ризница+ у сарадњи са
Манастиром Богородице Тројеручице

Рецензент

Његово Високопреосвештенство Архиепископ
цетињски Митрополит црногорско-приморски и
Егзарх Пећког Трона Амфилохије

Лектура и коректура
Танкосава Дамјановић

Илустрације
Анђелка Елезовић

Припрема за штампу
Давид Танкосић

Штампа
Атос принт, Земун

Тираж

500

*Без допуштења издавача није дозвољено репродуковање
ниједног дела ове књиге.*

Предговор

Овај тужно-радосни „Жубор душе“ Драгане Мирковић представља још једну потврду ријечи Апостола Павла: „Вјера је основ свега чему се надамо, потврда невидљивих ствари“, као и истинитости древне хеленске мудрости: „Патњама се памет стиче“. Драгоцјено је пјесникињино сазнање да нема ничег бесмисленог у животу, и да „није важно колико поживимо, већ како, зашто и због чега“. Спознати смисао патње, болести и смрти, значи - срести се са истинским смислом живота, без обзира колико он на земљи трајао. Поред тога, када је душа „Бога истински спознала“, онда јој је „спасаење од лека прече“. Болест не рађа страх од ништавила, то нас Бог „кроз болест Себи зове“.

Човјек је биће рођено за вјечност. Сусрет са Богом значи познање вјечне мјере човјековог живота и свега што се с човјеком догађа. Зато пјесникиња само „кад Њему хвале броји, тек онда се осјећа живом, тек онда постоји“.

Сваки стих ове пјесникиње плод је живе вјере. И кад је стих „Глас вапијућег у пустињи“, и кад је ријеч о „Даровима живота“, и када је кроз „Гледање брата свог - виђења Бога свог“, све то представља „у вјери узрастање“, живљење, дисање вјером, надом и љубављу. Душа пјесникиње је попут кћери Јаирове чула ријечи Христове: „Талита, куми!“ - „Дјевојко, устани!“, и испунила се Силом Васкрсења побједивши смрт у себи. Зато је основала групу „Талита, куми!“.

За њу је једино истинско богатство Бог, и сусрет са Њим. Толико душа са којима се срела, нарочито у патњи и умирању, обогатиле су је својим загрљајима и љубављу. То су њени најљепши дарови живота, било да су то отац, мајка, сестра, монахиња..., све ближе „шаље Бог“ као „лековите људе“. Такве су благодати не само људи, него и светиње које походи, од Јерусалима до Светог Николе. Предиван је Бог и „у Светима Својим“, и у „Мученицима Својим“ о којима пјесникиња посебно поје.

Од свега је најважније да је путовање земно - „путовање у вјечност“, и да „смрт није крај“. Заиста, као ријетко која млада душа у наша времена, Драгана лети „на крилима вјере“, крилатећи и друге да лете Богу, Љубави, испуњени љубављу и радошћу, и доживљајем непролазног смисла живота.

Овај првјенац Драгане Мирковић је у опитну пјесму преточена наука о вјери и животу по вјери Цркве Христове Божије.

Митрополит Амфилохије

16/3. 9. 2019.

Св. Свештеночученик Антим
и Св. Јоаникије Први
Патријарх Српски

Тада се чврсто ухватих Бога

И створи Господ човека као једну велики тајну. Даде му радост, али и искушење; даде му здравље, али и болест; даде му таланте, али и слободу... Слободу да те таланте умножи, или закопа... А кад се наша песникиња Драгана духовно роди, осети у души својој Руку Господњу, Једину Руку Која је у светлост и прави живот поведе. Од тог тренутка Драгана заволе Господа, заволе људе, заволе живот... Набуја у њој љубав према Богу, љубав према ближњем свом, и крену да се незаустављиво излива кроз песму – Божији дар. И све то што њој Господ дарова, Драгана у песмама дарује ближњем свом, деци, нама, и каже: *„Не могу вам дати што се новцем плати, ал’ дарове душе могу даривати“*. И тако, Драгана дарује стихове, а у њима „срце које зна да воли“, „Љубав највећу од свега, без које нам нема“, каже, „ни земље, ни Неба“... И на крају, Драгана и животом, и песмом сведочи Истину, дакле, сведочи Господа, јер Господ Сам рече: „Ја Сам Пут, Истина и Живот“. У тренутку када незнађе лукавога покушава да узме свој данак, Драгана, иако малим и крхким плећима креће у рат са њим и каже: *„Тада се чврсто ухватих Бога, нема ко други да помогне ту, знам да не оставља нас никада саме, да чује сваку нашу молитву“*.

Песникиња се песмом моли, песмом помаже, песмом лечи, песмом се радује, и како би сви људи били срећни, све позива да заволе Бога, целу Божију творевину, ближње своје, једном речју, да заволе живот, и каже: *„Радујте се и никад не престајте, увек у радости Христовој остајте“*.

Танкосава Дамјановић

Језик душе

Пред вама је нежна и искрена збирка песама, написана језиком душе, која осликава несвакидашње духовно путовање песникиње Драгане Д. Мирковић. Она понире у сопствене дубине, где сусреће најтежа и највећа питања живота.

Чудесно их оплемењује, претаче у стихове, и у тој ни мало лакој борби, користи своје Богом дано оружје – љубав, веру, наду и песнички дар. Драгана је жива песмарица, вечити носилац стиха у оку. Она сримује све што дотакне њено срце. И сав њен живот је поезија којом једно дете Неба слави Оца Небеског. Њеним стиховима читалац отвара тајанствене просторе сопствене душе, како би примио понекад горку, али свакако лековиту поуку. На крају сваке песме, у свој својој лепоти, заблиста нам Одговор на сва питања, Лек за све отрове, Наш Господ, наш Пут, Истина и Живот.

Анђелка Елезовић

ТЕБИ, ГОСПОДЕ

Не знам одакле причу да почнем?
Од рођења у телу? Или у Духу?
Да ли кад поведена грехом падох,
или кад Ти васкрсну душу ми мртву?

Да ли онда кад тражих Те свуда,
у свему оном где ниси био,
или кад Си ми утеху шапут'о,
сад знам да Ти Си то био.

Знам да си чекао година много,
да Те призовем, да Ти се вратим,
да уђем у заједницу с Тобом
и коначно престанем да патим.

Да спознам лепоту живота у Теби,
да све изван тога живот и није.
Да савест престане да ме пече,
да грех се од ње више не крије.

Кроз болест ме призва Себи,
да лутања престану моја,
да видим, да сам поред свих других,
ипак, највише Твоја.

Да бринем о души више од тела,
душа не умире, она је вечна,
јер само ако о њој се старам,
тек онда могу бити срећна.

„РАДУЈТЕ СЕ“

Радујте се,
ништа не кошта,
а праве радости
никада доста!

Радујте се,
то здрављу прија,
радостан човек
радошћу сија!

Радујте се,
да лакше вам буде,
а радост се ваша
шири на људе!

Радујте се,
јер ђаво то не подноси,
он само тугом зна да
пркоси.

Радујте се,
за радост смо створени,
јер, коме су потребни
тужни и суморни.

Радујте се,
толико разлога има,
а радост увек
прија свима.

Радујте се,
и никад не престајте,
увек у радости
Христовој остајте!

ПРИЈАТЕЉИ

Постоје пријатељи као мелем на рану,
с' њима се радујеш свакоме дану.
Има и оних који разгоне таму,
и никада те не оставе саму.

Ту су и они што знају да чују,
због твоје туге и они тугују.
Има и оних који недостају,
са њима све боли нестају.

Постоје и они које ти слушаш,
да макар тако им муку олакшаш.
Има и оних од којих савет ти треба,
и њихова реч је као глас Неба.

Ту су и они који те радују
и сваку тугу одагнају.
Има и оних који заиста воле,
и за тебе се Господу моле.

Постоје и они који ти кажу
шта значиш им, притом не лажу.
Има и оних који не причају,
а дела им љубављу сијају.

Ту су и они који те грле,
и твоје руке ка њима хрле.
Има и оних чији те поглед прати,
шта је у теби, увек ће знати.

Постоје и они који те тргну,
са лошег пута тако одвргну.
Има и оних са речју благом,
они те испуне духовном снагом.

Ту су и они који искрено брину,
да живиш по Богу, држиш Истину.
Има и оних што имају ширину,
којом те воде у Божанску висину.

Постоје и они који подносе жртве,
и васкрсавају душе мртве.
Има и оних, које не видиш често,
а у срцу имају посебно место!

„КЛОНИТЕ СЕ БЛУДА“

*Клоните се блуда,
Свето Писмо каже,
а Његове речи
и дан-данас важе.*

Храм Светога Духа,
то је наше тело,
добисмо од Бога
да чувамо цело.

Не створи нас Творац
за блуд, нечистоту,
већ за вечни живот,
Светост и красоту.

У младости често
страсти зову, вуку,
оног ко их следи,
одводе у муку.

Мора човек добро,
добро да се пази,
душу, тело чува,
да Закон не гази.

Није све на корист,
ал' све на слободу,
није за блуд тело,
већ слуга Господу.

Није тако тешко
када знамо крај,
да нам душа доспе
у Божански Рај.

И Сам Господ благи
за то даје снагу,
да уз помоћ Његову,
одолимо врагу!

„КО ПОСТИ – ДУШУ ГОСТИ“

Неће људи сви да посте,
и не знају шта пост значи,
да од сваког новог поста
постаје се само јачи.

Када тело терет скида
и са душе он отпада,
кад од себе страсти кида,
боље самим собом влада.

Тад се и ум још отвори,
за познање добра, зла,
и душа се чврсто бори
да постане чиста сва.

Тешко неком одрећи се,
јаја, мяса, млека тог,
а када га болест стигне,
све се може, дао Бог!

Поврх тога, јело посно
укусно је, исцељује,
телу даје све што треба
и лакоћу још дарује.

Да не буде пост дијета,
с молитвом се он удружи.
И да свако, поред себе,
сестру, брата свог послужи.

Да ли неком чашом воде,
утехом и благом речју.
Свако оним што Бог даде,
водећи се Заповешћу.

Пост је дат за наше добро,
да се јача душа, тело. Кад
ту битку победимо, и већу
би исто - смело!

Неће људи сви да посте,
не маре за среду, петак,
и да своју душу госте,
тело им је сав иметак.

Неће многи жртву малу,
свога ради вечног блага,
не знају да средом издат,
а у петак Христос страда.

Он задоби многе ране
за ме, тебе и свет цео.
А неком је постит' тешко,
а мог'о би, кад би хтео.

Не пострада Он због себе,
већ за грехе људи свих,
неком тешко одрећи се
мисли, страсти, јела мрсних.

Кад се умом, а и срцем
пост прихвати, боље схвати,
тад се лако с њим путује
и радост га путем прати.

Неће људи сви да посте,
и не знају шта пост значи.
Да од сваког новог поста
душа више сјаји, зрачи!

„ХОЋЕШ ЛИ ДА БУДЕШ ЗДРАВ?“

*Хоћеш ли да будеш здрав?,
Исус болесног пита.
Против слободне воље,
не жели ни ране да вида.*

*Госпoде, човека немам
Да ме спусти у воду,
А док сам сиђем до ње,
Други пре мене оду.*

Не виде да Сам Бог
одлучи да га води,
зато му Исус рече:
Устани, узми одар свој, и ходи!

Кад болног срете у храму,
очински тад му рече:
*Иди, не греши више,
да ти се не деси што горе - веће.*

Исус и данас пита,
истим речима зове.
А ми, да ли тражимо Господа
да нас у Витезду позове?

Не треба нама човек,
Бог је увек уз нас.
Ако човек пожели,
Он пружа руку, спас!

Оздравља душу, тело,
отвара духовни вид,
човек се поново рађа,
не иде главом кроз зид.

Тад схвата да нико на земљи
не може здравље да му да,
даје га једино Господ Бог,
јер Он је Истина сва!

БОГАТСТВО

Није богат онај који много има,
већ кад то што има, дели са другима.

Нити ако има новца на рачуну,
већ ко радо даје, не гледа на суму.

*Отворена рука и даје и прима,
затворена тешко добија и има.*

А зна се, ко даје и Бог му додаје,
то од вајкада истина била је.

Имућан је онај ко имању служи,
а богат је само ко се с Богом дружи.

Кажу да *наше је то што другом дамо,*
а не што код себе само гомиламо.

Да скупљамо благо што пропасти не може,
помози нам у томе, наш преблаги Боже!